

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Catedrala Mântuirii Neamului I. P. S. Patriarh Regent	5. Catehism ortodox . . . . . Traduc. de Pr. St. Iliescu
2. Cuvântarea . . . . . P. S. Platon Vicar	9. Daruri, Mulțumiri . . . . . ***
Apel către Doamnele Preotese. — Condițiunile de admitere în Seminarul monahal din Sfânta Mănăstire Cernica.	

CATEDRALA MÂNTUIREI NEAMULUI

Sâmbătă, 11 Mai a. c., la ora 9 $\frac{1}{2}$ s'a sfințit troița și locul pe care se va înălța, în curând, Catedrala Mântuirii Neamului. Au participat la această strălucită sărbătoare: M. Sa Regina Maria cu A. S. Regală Principesa Elena, AA. LL. Regale Principele Regent Nicolae cu Principesa Ileana, I. P. S. Patriarh Regent dr. Miron Cristea, Inaltul Regent Buzdugan, membrii guvernului, reprezentanții clerului, ai armatei, etc.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. Tit Simedrea, Vicarul Arhiepiscopiei Bucureștiului.

Cu acest prilej, I. P. S. Patriarh Regent, dr. Miron Cristea a rostit următoarea cuvântare:

Majestate,

Altețe Regale,

Prea sfinșișilor și iubiși credincioși,

O pioasă dorință mă indeamnă în aceste clipe să vă arăt, cum cecece facem azi, la locul acesta, este primul pas întru înfăptuirea dorinții Aceluia Care — în fruntea țărișoarei sale — a întemeiat România în-

tregită. Dorința Lui trebuie să o considerăm drept o imperioasă poruncă, chiar și azi când — reamintindu-ni-o, ea ne vine de departe, de dincolo de mormânt.

Și — fiindcă cuvintele Lui ne vor impresiona pe toți mult mai adânc și vor răsuna mult mai duios decât cele mai meștegiute vorbe ale mele — să-mi îngăduiți a citi scrisoarea pe care Marele Dispărut a adresat-o Sf. nostru Sinod la 10 Mai 1920:

**Inalt Prea Sfinșitului Mitropolit Primat
Dr. Miron Cristea, președinte ai Sf.
Sinod al Bis. Autocefale Ortodoxe
Române.**

Prea Sfinșiși Părinți,

Infăptuitu-s'a unirea politică a tuturor Românilor prin strădania atâtor minți alese și prin sângele atâtoro dintre copiii cei mai buni ai neamului. Laudă îndreptățită lor și slavă nesfârșită Atotputernicului Dumnezeu, care nu ne-a părăsit în necazuri, ci ne-a întărit inima și gândul, ducându-ne la izbândă. Astăzi mai mult ca ori când suntem datori să-L preamărim din toată inima cu cântarea: „Cu noi este Dumnezeu,

înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu“.

Această cântare trebuie să răsune în

„Biserica Mântuirii Neamului“

pe care suntem datori să o ridicăm în Capitala tuturor Românilor, ca semn de mulțumită pentru ajutorul Celui Prea Înalt și ca simbol al unității suftetești a întregului neam și spre veșnică pomenire a celor răposați pentru înfăptuirea României întregite; iar întru aceasta slujească-ne de pildă bunii noștri strămoși.

Pildă să ne fie Ștefan Vodă cel Mare și Sfânt care, după luarea Chilieii, mulțumii lui Dumnezeu dătătorul biruinții, prin ridicarea Mănăstirii Putna, de unde a purces atâta duh întăritor în vremile noastre de restriște.

Pildă să ne fie făuritorul unității noastre politice de acum 318 ani, viteazul Mihai Voevod, a cărui mână s'a descleștat de pe sabia-i fulgerătoare ca să pună o nouă și puternică piatră de temelie Mitropoliei Românești din Alba-Iulie a Ardealului, drept mulțumită celui Prea Înalt pentru biruința îndreptățitei sale lupte.

Pildă să ne fie Matei Voevod Basarab, care a semănat pământul țării cu lăcașuri Dumnezești, ca mulțumită Celui de sus pentru ajutorul dat întru apărarea sfintelor sale năzuințe. Jar aceste lăcașuri închinatu-le-a el sfinților mucenici ostași, în conștiința dreptei jertfiri a oștenilor săi.

Pildă să ne fie tot șirul de strămoși, ctitori de lăcașuri dumnezești, pentru binefacerile primite de sus.

În sfârșit, pildă să ne fie răposatul Rege Carol I, care și-a unit gândul cu vechii ctitori, aducând la nouă strălucire minunile de la Argeș și Trei Ierarhi. Căci sufletul și jertfa biruitoare din Plevna s'au adăugat în temelie și la frumusețea acestor altare de mulțumită și proslăvire a Stăpânului tuturor.

Noi și poporul Român am avut fericirea de a conduce țara la înfăptuirea visului de aur al strămoșilor:

Unirea Românilor într'un singur Stat național.

Deci și sfânta biserică, care dorim a se înălța întru amintirea acestui strălucit eveniment, se cuvine să fie un monument

vrednic de țelul măreț ce l-am atins, și opera tuturor Românilor, ca un sim ol al unității de neam și de credință.

Neamul întreg și-a încordat vâjnoasele-i brațe pentru îndeplinirea scumpului său ideal național, neamul întreg se cuvine să-și arate recunoștința către Dumnezeu, dela care ne vin toate darurile ridicându-I altar de închinare, pe care ni-l închipuim ca o podoabă a gândului artistic răsăritean.

Iar pentru fericita întrupare a acestui gând al nostru și pe temelii orânduiri canonice, cer Prea Sfințitului Sinod al bisericei strămoșești Înalta sa binecuvântare, spre a se putea începe pregătirile pentru ridicarea acestei sfinte biserici.

Și domnul va răsplăti celor ce iubesc buna podoabă a casei sale.

Al Prea Sfinților Voastre cu creștinească dragoste
FERDINAND

București, 10 Mai 1920.

Sf. Sinod a dat cu dragă voie binecuvântarea cerută de Marele Domnitor. Întru înfăptuirea ougusteii sale dorințe se cere mai întâi designarea unui loc potrivit, după care să le orientezi la facerea planurilor.

De sigur, un loc ideal era: un deal, o colină solidă ca sol — după putințe cu situație centrală, spre care în mod concentric să tindă — dacă nu mai mult, cel puțin 2 bulevarde largi, din completul cărora privind să vezi în zarea îndepărtată, cum se ridică dominând o măreață biserică. O asemenea poziție azi nu se găsește în Capitală.

Trebuia deci să ne îndreptăm privirea asupra unui loc nu prea la periferia orașului, cu un diametru deja insuportabil, care loc să capete o lărgime cât mai mare, fără cheltueli exagerate, în această vreme de scumpete.

Locul nostru îl găsim în preajma acestei cruci, acum sfințită de mine și cu apă din râul Iordan. Piața Bibescu-Vodă — prefăcută într'un parc, ne dă o suprafață de 30.000 m. p. iar — dacă se acoperă Dâmbovița — ceea ce are să urmeze — mărimea terenului liber crește la 50.000 m. p. ceea ce cu cheltueli minimale nu se poate obține aiurea. La aceasta se mai adaugă un alt factor important și pentru

mine — ca ierarh suprem al bisericii — mult hotărâtor. Este momentul tradițional, că strămoșii noștri, înainte cu veacuri, au destinat și dat dealului mitropoliei noastre — acum devenit «dealul patriarhiei» — și celor din preajma lui, un caracter bisericesc creștin. Pe acest deal și în jurul lui — pe temeiul unui plan de sistematizare, artistic conceput cu arhitecți și tehnicieni pricepuți, urmașii mei în scaun de patriarh, cari vor avea fericirea să termine catedrala începută de mine, vor concentra și înstări cele isprăvite de mine, cu noi așezăminte, încât să se creeze aci o cetățuie a ortodoxismului român, a patriarhiei noastre, ale cărei instituțiuni să răspândească raze de lumină și de credință nu numai printre fiii țării, ci și pentru întreg orientul creștin, care e legat de noi prin aceeași credință, salvată pentru viitorime cu grele jertfe de mucenici.

Rămâne acum să rog pe Milostivul Dumnezeu, ca să reverse asupra țării noastre darurile Sale cele bogate, ca din belșugul lor, nu numai înaltele stăpâniri, ci toți fiii milioanei de credincioși ai bisericii mele să poată contribui cât de puțin — fie și numai cu dinarul văduvei din sf. evanghelie — pentru zidirea, terminarea și înzestrarea catedralei noi, — ca astfel prin cărămida sa, sau prin firul de nisip al jertfei sale, fie are credincios al bisericii să se simță **sufletește** legat de catedrală, de biserica patriarhiei române, de Catedrala Mântuirii neamului, cum a botezat-o însuși regele Ferdinand.

Astfel, unitatea credinței strămoșești se va menține, se va întări și vom forma și pe viitor cea mai puternică unitate și forță sufletească, pe care cu drag o vom pune, ca și în trecut, la dispoziția țării și a neamului, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

CUVÂNTAREA

P. S. Platon C. Ploșteanu, Vicar al Sf. Mitropolii, ținută la deschiderea adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor, în ziua de 28 Aprilie a. c., ca delegat Președinte al acestei adunări.

*P. C. Părinți și
Prea Onorați membri ai adunării
eparhiale.*

Imi dați voie să vă întâmpin cu salutarea creștinească: „Hristos a înviat“ și bine ați venit sănătoși.

Patru ani au trecut de când trăim sub imperiul noii legi de organizare autonomă a Sf. noastre biserici ortodoxe române.

Valoarea noii organizațiuni se poate aprecia după activitatea tot mai intensă ce se manifestă în cuprinsul Eparhiei noastre și după rezultatele îmbucurătoare ce se obțin.

Cu deosebită mulțumire sufletească trebuie să constatăm că, deși cu mijloace materiale mai mult de cât modeste, totuși instituțiunile culturale bisericești din Eparhia noastră, au început să se înmulțească, iar cele vechi să se primenească și să se întărească.

Vom aminti în treacăt că anul trecut s'a înființat și organizat *Academia de Muzică bisericească*, cu un curs de 4 ani, cu menirea

de a curăți, de a cultiva și deci de a salva frumoasa noastră muzică ortodoxă bisericească orientală. Deja funcționează cursul întâi, în chip normal, și în anii viitori se vor înființa și celelalte cursuri.

Tot în cursul anului trecut s'au făcut pregătirile trebuitoare pentru un nou așezământ de cultură bisericească „Seminarul Monahal“ care a și luat ființă, acum de curând, în Mănăstirea Cernica. De la acest Seminar așteptăm pregătirea culturală și bisericească a monahilor noștri și deci și promovarea monahismului ortodox român.

Seminarul funcționează în Sf. Mănăstire Cernica, care Mănăstire, printr'o bună și cinstită gospodărie, sub un serios control, a ajuns să dispună de frumoase mijloace materiale (5.000.000 lei.) astfel că a putut veni în sprijinul seminarului cu suma de 600.000 lei.

Un alt fapt îmbucurător este că la Câmpulung, I. P. S. Patriarh a reînviat vechea Mănăstire Negru-Vodă, cu scopul de a funcționa acolo un Seminar teologic pentru or-

fani, de războiu, orfani de preoți și învățători precum și alți slujbași de ai bisericii; iar, preoții de mir, cari funcționau până acum, au trecut cu enoriașii lor la parohiile vecine.

O bună achiziție a făcut I. P. S. Patriarh prin obținerea pentru Arhiepiscopie a vechi Mănăstiri Plătărești în care, cu timpul, dispunând de mijloace, se va creia o instituție de folos bisericeii, cum ar fi d. ex., o fabrică de lumânări de ceară curată; iar în dealul Mitropoliei, cum ați putut observa, se ridică un majestos, un nou palat pentru reședința I. P. S. Patriarh, care împreună cu Paraclisul și cu părțile ce vor rămânea din clădirea veche, adaptate și armonizate cu clădirea nouă, vor forma un frumos și impunător Palat.

De asemenea țin să comunic D-v mai de parte și aceia, că înmulțindu-se seminariile teologice, iar Facultatea de teologie fiind frecventată de un mare număr de studenți, lipsa de preoți s'a redus în mod simțitor și avem aproape toate parohiile ocupate. Preoții în genere, își fac datoriile lor în promovarea vieții religioase și morale a poporului.

O lipsă mare se resimte, pe la țară mai cu seamă, de o foaie populară prin care să se răspândească nu numai învățături religioase-morale, dar să fie și o foaie culturală-economică, literară și națională.

Cunoașteți cu toții, ca pătrund la țară gazete din acelea, care aduc mai mult vătămare sufletului țaranului nostru de cât edificare. O foaie săptămânală de care amintim, ar înlocui în masele populare asemenea gazete, bine înțeles, preotul luptând pentru aceasta.

Pentru ajutorarea preoțimei noastre, în cazuri de boală, s'a cumpărat și funcționează deja, încă din vara trecută, un sanatoriu la Techir-Ghiol, sanatoriu ce urmează ca în anul acesta să fie mărit și prevăzut cu cabine pentru băi și toate celelalte îmbunătățiri moderne. Din cele arătate D-v până aci, se înțelege, că dacă munca începută va continua cu stăruință și în viitor, avem tot dreptul să nădăjduim că sf. noastră biserică se va întări și-și va îndeplini cu succes misiunea sa duhovnicească și culturală.

Cum s'a desfășurat viața noastră bisericească, culturală și economică, veți lua cunoștință mai amănunțită din rapoartele generale ale Consiliului arhiepiscopesc.

Am convingerea, că din discuțiile făcute

în duhul curățeniei, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei noastre vor rezulta hotărâri cari vor influența bine promovarea morală și religioasă și a preoțimei și a poporului.

Cu acestea zise declar sesiunea adunării noastre deschisă.

Ședința ordinară din 28 Aprilie 1929.

Proces-Verbal No. 1.

Inreg. sub No. 6463/1929

1. Seziunea ordinară a Adunării Eparhiale din anul 1929, se deschide la ora 11 dim. prin săvârșirea unui serviciu divin, în Catedrala Patriarhiei, la care au oficiat Arhim. Galaction Cordun, împreună cu Consilierii Referenți, Pr. Bărbulescu și Moldovan cum și 2 diaconi, asistând și P. S. Arhieriu-Vicar Platon C. Ploșteanu, delegat cu prezidarea adunării, cum și membrii adunării.

2. După terminarea sfinteii slujbe, toți membrii trec în sala V, a Camerii Deputaților, unde P. S. Președinte deschide ședința.

Cuvântarea rostită, care se anexează sub litera **A**), este ascultată cu viu interes de toți membrii adunării și aplaudată, pentru progresele realizate de Consiliul eparhial în cursul anului 1928, pe toate terenurile.

3. Secretarii ocupă locurile la biourou și din cercetarea celor prezenți, se constată numărul de 31 membri așa că lucrările pot începe.

4. Înainte de a intra în ordinea de zi, Dl. Calotă, reprezentant al Circ. Giurgiu, aduce la cunoștință decesul d-lui *C. Nicol*, membru al adunării Circ. Videle, făcând o caldă expunere asupra personalității acestui bărbat de seamă, și subliniază pierderea ireparabilă ce îndurăm prin moartea sa.

Adunarea, ridicată în picioare, în semn de omagiu pentru cel dispărut, după propunerea D-lui *D. R. Ioanițescu*, aprobă să i se trimită și familiei printr'un delegat, o scrisoare de mângâiere, arătând regretele noastre pentru pierderea lui.

5. De asemenea acelaș domn *Calotă*, aduce în discuțiune chestiunea serbării Paștelui, că mulți săteni din județul său, cer a li se acorda permisiunea să serbeze Paștele la 5

Mai, dar că atât Ministerul Cultelor, cât și de Interne, au luat măsuri aspre împotriva celor ce se vor abate dela dispozițiile Sf. Sinod.

În această chestiune, afară din ordinea de zi, se mai angajează în discuție D-1 D. R. *Ioanițescu*, care dă informația că această chestiune fiind de resortul exclusiv al Sf. Sinod, Guvernul a înțeles să lase deplină libertate conștiinței credincioșilor, dar a luat măsuri de reprimare împotriva agitatorilor, pentru menținerea ordinii publice.

D-sa, din cele constatate personal, arată că poporul este liniștit și va trece și peste criza de anul acesta:

În aceeași chestiune, D-1 Profesor *Iorga*, observă că această chestiune a serbării Paștelui trebuia hotărâtă cu mult înainte, în consensul și tovarășia tuturor bisericilor orientale, care după căderea Rusiei ortodoxe, au în frunte Patriarhia Română, ca cea dintâi, iar forul superior, Congresul Național Bisericesc, care se întrunește prea rar, la trei ani odată, trebuia întrunit și înainte de această hotărâre, spre a nu ne pune în situație să ieșim din tovarășia celorlalte biserici ortodoxe. De aceeași părere a fost și I. P. S. Patriarh Regent.

P. S. Președinte Platon, dă explicațiuni că în eparhia noastră a fost deplină liniște și unele cazuri de nemulțumiri pe ici și colo în această privință, au fost potolite de către trimișii Arhiepiscopiei. Deci roagă să se intre în ordinea de zi.

6. Se prezintă și se împart comisiunilor respective:

a) Raportul general al plenului Consiliului cu 4 regulamente, se dau Comisiei de organizare.

b) Raportul general al Secției Administrative bisericești, cu un raport special al înființării Mănăstirii Negru-Vodă din Câmpulung, comisiei bisericești.

c) Raportul general al Secției Culturale, cu un raport special asupra Academiei de Muzică și altul asupra Înființării Seminarului Monahal, Comisiei culturale.

d) Raportul general al Secției eco-

nomice, cu un raport asupra fondurilor:

Proiectul de buget al Arhiepiscopiei pe anul 1930;

Raportul special pentru școlile de cântăreți, căminul preoților cu bugetul pe anul 1930;

Azilul Ghenadie cu bugetul; Academia de muzică cu bugetul; Zidirea Palatului Arhiepiscop.-Patriarh; Fondurile speciale primite de la Minister; Seminarul Monahal; toate se împart comisiei economice.

7. La propuneri: D-1 Profesor *Iorga* propune:

a) Simplificarea formelor adunării, D-sa înțelegând această adunare mai mult ca o întrunire creștinească, și neavând timp prea mult să vadă toate regulamentele, ce se propun spre studiere și aprobare.

b) Ca și la Congresul Național Bisericesc, propune și aici, ca să se facă la Vălenii-de-Munte, o școală de cântăreți pentru cultivarea muzicii orientale, și o școală de zugrăvi, acolo având cel mai prielnic loc pentru dezvoltarea acestor 2 ramuri de artă bisericească. D-sa a și găsit o casă, care se va putea repara cu o sumă nu prea mare și pentru aceasta asigură, că monumentele istorice îi vor sta la dispoziție pe fiecare an cu sume însemnate.

Se mai realizează la această idee D-1 Berceanu, care donează 5000 lei, D-1 D. R. *Ioanițescu* cu 5000 lei, D-1 N. *Racotă* cu 2000 lei și D-1 *Brătianu*, fără a fixa suma.

c) Mai propune D-1 Profesor *Iorga* ca să se hotărască odată cu fixarea locului și clădirea Patriarhiei, într-o parte a Capitalei ferită de șgămotul asurzitor al Centrului și care să formeze un colț al Patriarhiei, cu toate instituțiile grupate în jurul său.

d) Mai propune D-1 N. *Popescu-Prahova* că neexistând un regulament al adunării eparhiale, să se elaboreze în cursul anului viitor un asemenea regulament.

Adunarea ia act cu plăcere de propunerile și donațiunile D-lui *Iorga*, *Berceanu*, *N. Racotă* și *Dinu Brătianu*, cu privire la școala de cântăreți și zugrăvi, ce dorește a se înființa la Văleni-de-Munte, dar chestiunea se trimite în studiu Consiliului Eparhial, care va lua măsurile necesare,

întru înfăptuirea acestor școale.

De asemenea, cu privire la fixarea locului Patriarhiei, se va interveni locului în drept.

Cu privire la facerea de regulamente, în urma explicațiilor date de Păr. Consilier I. Mihălcescu și Eugen Bărbulescu, acestea intrând în competența Consiliului Eparhial plenar, ele se vor studia și elabora de acest consiliu și se vor prezenta adunării viitoare spre aprobare, după experiență de un an, dela aplicarea lor provizorie.

D-l. N. Popescu-Prahova, Pr I. Mihălcescu, și Tudor Popescu își pot lua însărcinarea a elabora un regulament al adunării eparhiale, care va fi prezentat Consiliului Eparhial, spre cele de cuviință.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ședința se ridică la ora 1 p. m., anunțându se cea viitoare pentru Luni 29 Aprilie ora 4 p. m.

Ședința din 29 Aprilie 1929.

Proces-Verbal No. 2.

Inreg. sub No. 6464/929

Ședința se deschide la ora 4^{1/2} sub președinția P. S. Vicar delegat, Platon C. Ploeșteanu,

La desbaterile adunării a fost de față și **I. P. S. Patriarh și Inalt Regent Miron** dând ședinței un fast deosebit și explicații edificatoare.

La ordinea de zi:

Constatându-se numărul de 31 a membrilor prezenți, se încep lucrările.

8. Părintele **Ștefan Iordănescu**, referent al comisiei de organizare, dă citire referatului său, anexat sub **litera A**, asupra activității desfășurată de Consiliul eparhial plenar.

Raportul se ia în considerare în general și se alătură la procesul verbal sub **litera B**. Apoi urmează discuția pe articole. La comunicarea Consiliului, că în cursul anului a dispărut un membru de valoare, în persoana răsposatului C. Vicol;

Adunarea împărtășește cu durere această pierdere și hotărăște a se aduce mângâeri familiei.

9. Despre cele arătate sub punctul 2, că toate hotărârile adunării eparhiale din anul trecut au fost executate de secțiuni.

Adunarea ia act.

10. De asemenea despre cele arătate în punctele 3 și 4 ale raportului general, că cei 2 P. P. S. S. Vicari au prezidat — la tus-trele secțiunile — 34 ședințe.

Se ia act cu mulțumire de munca depusă de P. P. S. S. Vicari și de îndrumările date de I. P. S. Patriarh, rugând pe bunul Dumnezeu să-i țină sănătoși, ca să conducă și de aci înainte trebile bisericesti spre bine.

11. Comunicându-se sub punctul 5 al raportului general, că P. P. C. C. Consilieri referenți Eugeniu Bărbulescu dela secția bisericească. C. Moldovan. secția economică și Manca Popescu dela secția culturală, după împlinirea termenului de probă, au fost declarați definitiv.

Adunarea ia act.

12. De asemenea ia act despre numărul considerabil de hârtii — 24, 328 — rezolvate de consiliul eparhial în cursul anului trecut și despre introducerea noiei organizări în Cancelaria Arhiepiscopiei, dela 1 Ianuarie, 1929.

Asupra regulamentelor prezentate sub acelaș punct (3 la număr) considerând că ele cer o studiere mai amănunțită.

Adunarea, după propunerea comisiei, ia act de prezentarea lor și hotărăște a fi trimise, spre examinare, Consiliului eparhial plenar, care și aplicându-le în mod provizoriu, până la viitoarea sesiune a adunării eparhiale, când, după ce vor fi tipărite și trimise tuturot membrilor din nou, vor fi aduse în ședința publică, împreună cu rezultatele obținute în timpul aplicării lor provizorii, spre a lor discuțiune și aprobare.

13. Cu privire la înmulțirea funcționarilor arătați sub Nr. 7, și acceptați în bugetul Arhiepiscopiei de către Onor. Guvern,

Adunarea ia act cu satisfacțiune că, grație intervenției I. P. S. Pa-

triarh și stăruinței referentului economic, s'au făcut mari îmbunătățiri.

Mai aprobă propunerea comisiunii și Consiliului de a interveni, pentru prevederea în buget a următoarelor posturi:

1 pictor, în scopul începerii unei școli de pictură bizantină.

1 post de șef de serviciu pentru arhivă și registratură

Secretari, copişti și oameni de serviciu la cele 21 protopopiate.

14. Cu privire la schimbarea câtorva parohii dela un protopopiat la altul, de sub punctul 8.

Adunarea aprobă, ca: parohiile Manu Cavafu și Cărămidarii-de-jos din capitală, să treacă dela circ. III la a II-a protopopească.

Parohiile Sf. Vineri-Ploești și Bucovu (rurală) să treacă dela circ. I Ploești la circ. III, Urlați.

15. Despre complectarea locurilor devenite vacante în adunarea eparhială, arătate sub Nr. 9 și anume: unul de cleric la Giurgiu, unul de mirean în capitală și unul la Videle.

Adunarea aprobă propunerea comisiunii, ca alegerea să se facă la toamnă, pentru restul timpului până la împlinirea periodului de 6 ani.

16. Sub punctul 10 se arată înființarea pe lângă consiliul eparhial a comisiunii pentru numirea și înaintarea funcționarilor și a comisiunii de disciplină a funcționarilor laici.

Adunarea ia act și aprobă modul ei de constituire.

17. În fine, cu privire la dorința exprimată de consiliu sub punctul 11 și repetată de comisiune, de a se da atențiune măririi localului pentru cancelarii, în urma explicației date de I. P. S. Patriarh, ca să nu să investească deocamdată sume mari în localul, ce va servi pentru alte trebuințe, că în curând, cu terminarea locuinței Arhiepiscopului-Patriarh, va ceda pentru secția economică sala de ședințe din acest local, lăsând mai libere pe celelalte odăi din localul Cancelariei.

Adunarea ia act cu mulțumire și se unește cu propunerea referentului comisiei de organizare, de a sublinia și recunoaște munca încordată și rodnică depusă de consilierii referenți și onorifici ai consiliului eparhial, aprobând în totul raportul general al plenului.

B.

18. Se dă cuvântul d lui **Nicolae Racotă**, raportor al comisiunii administrative-bisericesti, care dă citire referatului său.

Adunarea îl ia în considerație, în general, și îl discută pe articole precum urmează mai jos:

19. Despre cele arătate în punctul 1 al raportului general, că cele 21 protopopiate din eparhia noastră, fiind foarte mari, între 32 și 75 parohii, iar nu între 20—50 cum cere legea și munca protopopilor fiind foarte împovărată.

a) Adunarea, conform cu referatul comisiei organizatoare, cere să se intervină cu toată stăruința, ca să li se dea ajutoarele necesare la cancelarie;

b) De asemenea dispune ca să se aducă mulțumiri în scris prefecturilor de Ilfov, Teleorman, Prahova și Vlașca, cari au pus la îndemâna protopopilor ajutoare de cancelarie; și celorlalte autorități să se ceară a ne da concursul pe viitor.

c) În acelaș fel, adunarea mai aprobă, după propunerea Părintelui Popian, ca secretarii cancelariilor să fie plătiți până la Ianuarie 1930 din fondurile protopopești; deasemenea se pot detașa unii cântăreți cu slujba la cancelarie, luându-și salariul lor de cântăreți.

d) Pentru înlesnirea corespondenței și ușurarea protopopilor, adunarea admite ca circularele mai lungi să se tipărească la centru și să se expedieze gata parohiilor.

20. Cu privire la situația parohiilor și preoților din eparhie, la numărul lor, câte s'au înființat anul trecut, câte sunt vacante, la modul de numire și salarizare al preoți-

lor, arătate în punctul 2 și 3 al raportului general, și după propunerea comisiei:

a) Adunarea ia act și aprobă modul strict, cu care se recomandă înființarea de noi parohii. Îndeamnă ca și pe viitor să stăruie ca peste tot unde este cazul de a se înființa noi parohii, să se clădească case parohiale, după planul tip dat de sf. Mitropolie, și dacă se poate, pentru toți slujitorii bisericii.

b) Se unește cu propunerea de a se înființa în București încă 12 posturi de preoți ajutători la parohiile marginase, unde este populația mai deasă și expusă propagandelor străine.

c) Să se ceară înființarea de posturi de preoți ajutători, plătiți din bugetul statului și la parohiile rurale, acolo unde parohiile sunt prea mari și nu se pot păstori de un singur preot.

d) Unde locuitorii cer, sau se angajează vre-o instituție sau persoană particulară, pentru a întreține un post de preot ajutător, trebuie să se ceară garanția sigură a Prefecturii județului, Ministerului de Interne și Culte ca în cazul când postul se prevede în bugetul comunei și aceasta nu și ține angajamentul vor plăti ele; în cazul că postul este plătit de o instituție sau persoană particulară să prezinte acte autentice dela Tribunal, cu garantarea averii, și vărsând suma integrală, la începutul anului pentru plata preotului, la casieria arhiepiscopiei, care-l va plăti cu stat lunar ca și pe ceilalți preoți și după aceeaș normă dela Stat.

e) Față de numărul mare al candidaților de preoție, adunarea aprobă propunerea, ca autoritatea în drept să fie rugată a lua măsuri: sau să restrângă numărul celor ce vor să intre în Seminarii, sau să le înlesnească drumul după terminare să meargă și la alte Facultăți.

f) De asemenea absolvenții de Seminar, în vederea unei mai temeinice pregătiri pentru preoție, să fie trimiși în cursul lunilor de vară la câte o Mănăstire, la cursuri speciale de pregătire duhovnicească.

g) De asemenea noii hirotoniți pe lângă practica de cele preoțești, ce o fac la Catedrală, să mai facă și o practică de cancelarie și aplicarea legii, la oficiul protopopesc.

Cu privire la salarizarea clerului.

21. Adunarea eparhială ia act de:

a) Propunerea ca Onor. Minister de Culte, să revizuiască legea armonizării salariilor și să elaboreze un proiect nou de salarizare, ținându-se seamă și de veniturile fiecărei parohii, împărțite pe categorii.

b) Să se intervină imediat la Ministerul Finanțelor, ca să se introducă în tot locul carnete de salarii, cum sunt în județul Dâmbovița, acest mijloc fiind mai lesnicios pentru Arhiepiscopie și mai sigur, iar autoritatea bisericească să țină numai evidența schimbărilor.

În sfârșit adunarea ia act de noile hirotoniri de preoți — de toate gradele — de pensionați și decedați, observând cu plăcere că parohiile vacante se împutinează din ce în ce, iar călugării ce le-au suplinit să plece la Mănăstiri.

22. Despre cele arătate sub punctul 5, cu privire la bisericile din eparhie, casele parohiale și protopopești,

Adunarea ia act de stăruința, ce depune Consiliul întru reparația și deschiderea bisericilor și aprobă măsura luată, ca să se clădească case parohiale pentru tot personalul bisericesc, din cari să nu lipsească sala de întruniri a Consiliului și adunării parohiale.

23. Despre cele arătate în punctele 5 și 6 ale rap. general al Secției bisericești, comisiunea prin raportul său aduce la cunoștință adunării străduința, ce depune Consiliul eparhial pentru ridicarea stării morale, culturale și materiale a **cântăreților**, urmărind de 4 ani acest lucru și aceasta hotărăște:

a) Ia act de această străduință, cu satisfacție, și îndeamnă a stăruii mai departe.

b) Să se urmărească a se numi peste tot cântăreți cu școală, în locul celor practicanți, cari rămân provizorii, până la prezentarea unora din categoria întâia.

Chiar dintre cei cu școală, când sunt mai mulți candidați pentru un post, să se institue concurs

c) Să se cheme la repetiție pe vară toți cântăreții.

d) Să se prezinte un regulament de către Consiliul Eparhial, în conformitate cu legea de organizare și statutul funcționarilor, în care să se prevadă modul de numire, funcționare, drepturi și datorii și să se aducă în o sesiune viitoare a adunării ca și celelalte regulamente.

e) Să se intervină la autoritățile de resort ca să le îmbunătățească și situația materială.

24. Cu privire la școlile de cântăreți din Eparhie;

Adunarea ia act și aprobă modul de funcționare al celor 4 școli existente (București, C.-Lung, Târgoviște și T.-Măgurele) pe baza principiilor:

a) Programă de studii unică, trimisă dela Arhiepiscopie;

b) Examen comun al tuturor școlilor în fața unei comisii la București;

c) Comitet școlar compus din profesori, preoți și oameni de bine;

d) Internat pentru toți elevii; și îndeamnă ca să se depună stăruință ca toate școlile să aibă internate.

După propunerea D-lui rector al Universității N. Iorga, făcută în ședința premergătoare,

Adunarea aprobă a se lua măsuri pentru înființarea:

a) Unei școli de cântăreți la Vălenii de Munte.

b) A unei școli de zugrăvi bisericești; și — dacă mijloacele vor permite — și câte o școală de cântăreți la Ploești și la Giurgiu.

Pentru aceasta recomandă a se strânge mijloace din:

a) Contribuțiile lunare sau anuale din salariul cântăreților și preoților, după o consfătuire prealabilă.

b) Alte mijloace și colecte după stăruința Păr. Protopopi.

c) Să se ceară Ministerului Cul-

telor a subvenționa și celelalte școli de cântăreți din Eparhie.

25. Pentru buna funcționare a corurilor bisericești și cântării în comun a poporului, în de comun acord cu propunerile consiliului și a raportorului;

a) Adunarea eparhială ia act de faptul, că poporul apreciază slujba religioasă cu cor și dă sprijinul său moral și material în acest scop;

b) Să se stăruie a introduce ideea, ca să cânte gratuit elevii de școală și adulții;

c) Să se tipărească o liturghie ușoară (pe trei voci) care să se răspândească în toate școlile de toate gradele: primare, secundare, normale, seminarii, școli de cântăreți, prin mijlocirea organelor competente.

d) Dl profesor Cucu și Academia de muzică religioasă să se îngrijească de tipărirea și a altor cântări religioase ortodoxe, în acelaș scop de răspândire în popor.

e) Să se institue premii pentru cele mai bune lucrări și încercări de asemenea natură, intervenindu-se la autoritățile bisericești și laice și să le dea.

f) Seminariile teologice să fie invitate a da tot sprijinul unor asemenea manifestări religioase, cu corurile lor,

g) Dl. Inspector Chirescu va urmări mișcarea;

h) Regulamentul corurilor bisericești se trimite Consiliului eparhial plenar spre cercetare și aplicare.

26. Despre cele arătate la punctul 8, cu privire la dărnicia poporului și a persoanelor oficiale, după propunerea Păr. N. Popian,

Adunarea ia act cu mulțumire și propune să li se aducă mulțumiri din adunare, iar pentru Dl. D. R. Ionișescu — subsecretar de stat și Dl: Dr. Deculescu Prefectul Jud. Ilfov, să se mijlocească medaliera cu Răsplata muncii pentru biserică clasa I.

27. Cu privire la buna funcționare a

Consiliilor și adunărilor parohiale, arătate la punctele 9 și 10.

Adunarea ia act și pentru clarificarea unor puncte din lege și statut, propune ca congresul național bisericesc să facă un regulament pentru administrarea parohiilor și tuturor forurilor create de noua lege, sau poate fi elaborat chiar de consiliul nostru eparhial și propus adunării viitoare.

28. Asupra punctului II din raportorul general, raportul aduce la cunoștința adunării câteva cazuri de indisciplină a clerului și cere sancționarea lor.

Adunarea ia notă de acele denunțuri și cere ca preoții dedați viciului și nedisciplinați să fie dați udecății consistoriilor, asemenea și cei ce nu mai pot sluji din cauza bătrâneții, îndemnați a și cere pensionarea.

29. Cu privire la punctele 12, 13, 14 și 15. din raportul general, în care se arată: străduința bisericii în progaganda religioasă și de prozelitism, viața morală și religioasă a poporului și relațiunile dintre reprezentanții ei și ai autorităților laice, adunarea,

Ia act cu mulțumire despre ele și roagă Consiliul eparhial a urma cu aceiași râvnă pe viitor, întru propășirea instituției.

30. Acelaș raportor, Dl. Racotă, citește referatul asupra transformării parohiei din fosta mânăstire Negru-vodă din Câmpu-Lung. Mușcel, iarăși în Mânăstire cum a fost înainte de 1894, arătând că enoria sa (poporul) a fost trecută la o biserică vecină, la Sf. Impărați unde, cu numele Subești, s'a creat o parohie nouă; iar fosta parohie Negru-Vodă, cu specială menire de a îngriji de seminarul teologic al orfanilor și depinzând direct de Arhiepiscopia-Mitopolie a Bucureștilor.

Adunarea ia act cu aprobare de cele săvârșite.

Raportul gen. al secției bisericești se alătură sub litera C

31. Se dă cuvântul D-lui **Stancu Brădișteanu**, raportorul comisiunei culturale, care referă asupra activității culturale a Arhie-

piscopiei, în cursul anului 1928 și anume despre: cercurile pastorale, conferințele generale pastorale, seminariile teologice, învățământul religios din școalele primare și secundare, Academia de muzică religioasă, studenții trimiși în străinătate, revista „Apostolul“, misionarismul, opera samaritană, săpătămâna de retragere, lucrările teologice apărute din pana teologilor din eparhie.

Se admite raportul în general și se ia în discuție pe articole.

32. La punctul despre învățământul teologic, Dl. Dr. Ștefan Bogdan observă, că nu este o legătură prea strânsă între Facultatea de teologie și biserică și nici nu s'a amintit în raport despre acest lucru.

Dl. St. Brădișteanu, raportor, răspunde, că n'a vorbit despre Facultatea de teologie fiindcă ea nu depinde de Arhiepiscopie ci de Patriarhie.

Înalt P. S. Patriarh, intervine în discuțiune și dă explicațiuni luminoase cu privire la chestiunea învățământului superior teologic:

În prezent avem o comisiune mixtă ce lucrează la un proiect de lege al învățământului teologic. În acest proiect rolul bisericii la Facultatea de teologie este ceva mai accentuat ca până acum, însă nu în așa măsură, ca să atingă autonomia ei. Biserica cere ca la numirea profesorilor, să aibă și ea cuvântul și anume: cercetându-i pe toți din punct de vedere doctrinar ortodox, fără a influența în alte direcții.

Adunarea ia act cu recunoștință de străduința I. P. S. Patriarh în toate direcțiunile.

33. Cu privire la învățământul religiei în școlile primare și secundare, Dl. Brădișteanu și Protopopul N. Popian, propun ca controlul religiei în aeeste școale să se facă de preoți, nu de laici, iar religia să fie predată în școalele primare numai de către preoți.

Adunarea aprobă și cere să se intervină.

34. Cu privire la Cercurile pastorale de la sate, protopopul N. Popian, arată nemulțumirile ce se creiază în popor, prin plecarea preoților Dumineca de la slujbă, spre a merge la Cercurile pastorale și cere

ca să plece ceva mai târziu, după terminarea slujbei.

I. P. S. Patriarh, observă că în parte are dreptate, dar slujba în sobor și mai ales la sate, este cât se poate de edificatoare pentru popor, așa că ceiace se pare că poporul pierde într-o Duminică, câștigă înzecit moralmente, ascultând o slujbă în sobor odată pe lună, iar un preot vrednic, poate face de dimineață slujba utreniei la el și merge și la cerc. După aceea, se știe, că adunările după masă nu fac atâta ispravă, ca să fie înlăturată slujba de dimineața.

Adunarea fiind de aceeași părere, rămâne lucrul așa cum s'a urmat până acum.

35. În aceeași chestiune a Cercurilor pastorale de la sate, protopopul N. Popian arată, că cercurile preoților unite cu ale învățătorilor au dat mai bune rezultate ca atunci când sunt singure, pentru că învățătorii au elementul școlar, care aduce și pe părinți și fac ședințele mai variate și atrăgătoare. Să se facă programa acestor cercuri împreună cu învățătorii.

Dl. St. Brădișteanu, de acord cu N. Popian arată că fostul ministru Haret, a reușit să-i unească, dar în urmă s'au despărțit.

Este nevoie a se uni școala, biserica și elementele culte de la sate: medici, agronomi, silvicul, administratorul etc., căci nu se poate închipi o cultură românească fără bază religioasă. În desfășurarea acestei mișcări culturale nu este încă un sistem precis. Lumea simte necesitatea acestei activități culturale și ea trebuie să fie religioasă.

Adunarea aprobă aceste propuneri.

36. În aceeași chestiune Părintele Popian mai propune ca sumele prevăzute în bugetele parohiilor pentru propaganda culturală, să fie trimise la Arhiepiscopie și ținute de Secția Economică la dispoziția Secției Culturale, în scopurile sale de propagandă, formând fondul cultural.

De asemenea preotul Atanasie Azuga propune ca o parte din sumele ce se strâng la biserici din ofrande, când se face slujba în sbor la cercuri, să se trimită la același fond cultural central.

Adunarea aprobă și aceste două propuneri.

37. Dl. N. Popescu-Prahova, profesor la Facultatea de teologie din Chișinău, aduce elogii Consiliului eparhial pentru activitatea culturală desfășurată și omagii respectuoase I. P. S. Patriarh, care este inițiatorul și îndrumătorul acestei mișcări din Eparhie.

Arată după aceea situația grea a studenției după război, cum se sbate cu lipsuri de tot felul în a-și procura hrana, cărți și spese de drum, când merge în străinătate.

Pentru a pune la adăpost pe studenții teologi ce merg în străinătate, D-sa propune a se interveni la Episcopii sau alte organe competente, spre a se creia în Paris, un cămin al studenților teologi.

Acest cămin va fi pus sub supravegherea superiorului Capelei din Paris, iar aici, în țară, să se formeze un fond numit al bursierilor, care să alimenteze din:

1. Ajutoarele primite de la Ministerul Cultelor.

2. Subvențiile bisericilor cu averi proprii.

3. Din cheta ce se va face în ziua de Sf. Nicolae, în bisericile din toată țara, întrucât viața acestui sfânt este în legătură cu scopul ce se urmărește prin cheta de ziua lui.

Adunarea primește cu satisfacție propunerea și o trimite Consiliului eparhial spre executare.

38. Luând în considerare și celelalte propuneri ale raportorului Comisiei culturale,

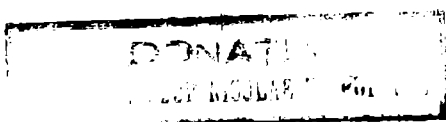
Adunarea eparhială mai aprobă;

1. Să se intervină pe lângă Institutul Biblic, ca să se publice tratate cu anumite chestiuni social creștine de exegeză sau doctrină, de care preoții să se folosească în pregătirea predicilor și conferințelor.

2. Preoții cari se disting printr-o activitate deosebită să fie recompensați moral sau material.

3. Să se creeze un fond pentru misionarii, cari ar lua parte la ședințele Cercurilor pastorale.

4. Fiecare protopopiat să întemeieze o revistă, un fel de curier al activității pastorale din protopopie, în care să se publice activitatea preoților merițoși, precum și predi-

cile și conferințele cele mai bune.

5. Să se ceară ca Secția Culturală a Consiliului central bisericesc să ia inițiativa unei reviste de pedagogie creștină ortodoxă a profesorilor de religie din întreaga țară. În această revistă să se studieze toate problemele în legătură cu învățământul religios și teologic.

6. Elevii ultimelor 2 clase de seminarii și studenții facultăților de teologie, să fie duși în timpul verii, o lună, într-o localitate de munte sau mănăstire, unde, ajutați de spirituali, să fie introduși mai adânc în viața religioasă și deprinși cu practicarea rugăciunii etc.

Raportul general se anexează sub litera D.

39. Se dă cuvântul Părintelui **G. Negulescu**, raportorul comisiunii economice, care citește referatul său asupra raportului general al secției economice, cu mulțimea fondurilor proprii sau date în administrarea Arhiepiscopiei, cu bilanțul acestor averi, arătând și daniile făcute de popor pentru reparări și clădiri de biserici și case parohiale.

Adunarea ia act cu aprobare și cu multă satisfacție de străduința, ce se depune întru înmulțirea averii Arhiepiscopiei, aprobând și punctul de vedere admis de consiliu ca, deocamdată să nu se cheltuiască, ci să se tot agonisească, până când se va ajunge ca din venitul lor să se îndeplinească un scop. Aprobă și propunerea I. P. S. Patriarh ca simțindu-se nevoie de organizarea secției economice cu casa în regulă, în clădirea cea nouă, să se poată lua dela toate fondurile câte ceva în acest scop.

Se dă descărcare gestiunii 1928.

Raportul general al S. E. se anexează sub litera E.

40. Același raportor dă citire referatului său asupra clădirii Palatului Arhiepiscopului-Patriarh, ce se anexează sub litera F.

Se ia act și se aprobă.

41. Se dă citire referatului asupra raportului Secției Economice ce tratează despre fondurile speciale, predate, de Ministerul

Cultelor în administrarea Arhiepiscopiei în număr de 107.

Adunarea, după explicațiile I. P. S. Patriarh aduce mulțumiri D-lui St. Brădișteanu de sprijinul dat pentru predarea acestor fonduri.

b) aprobă concluziile referatului, ca să se ceară și celelalte fonduri ale bisericilor ce nu s'au predat încă, iar cele dela 5000 lei în jos, să fie predate spre administrare, bisericilor respective. Raportul general se anexează sub litera G.

42. Se dă citire referatului asupra raportului special despre „Fondațiunea Azilul Mitropolitului Ghenadie“.

Averea acestei fondațiuni, care se ridică la o valoare de circa 8.000.000 și care a fost administrată de un epitrop mirean, a fost luată în primire de I. P. Sf. Patriarh, care o administrează cu organele sale dela Arhiepiscopie, fără a călca nici partea juridică a instituției, întrucât Epitropia legală dispune. Astfel, această fondațiune va continua pe lângă biserică, a face bine, cum a fost și în gândul fondatorului, ca urmașul său în scaun să o conducă și să o administreze

Adunarea ia act.

Raportul se anexează sub litera H.

43. Același referent dă citire referatului cu privire la construirea școalei de cântăreți și căminului, arătând în partea I., chestiunea antreprizei și în a II-a, gestiunea financiară.

Adunarea aprobă:

a) ca să se execute lucrările de corectare a clădirii, chiar în vara aceasta, în comptul antreprenorului.

b) Dă descărcarea comitetului școlar, prin Pr. Eugen Bărbulescu, pentru gestiunea financiară a acestei școli și cămin.

44. Același referent citește raportul cu privire la Sanatoriul din Techirghiol, arătând îmbunătățirile făcute acolo.

Adunarea ia act și îndeamnă Consiliul a lua măsuri pentru zidirea unui etaj.

Se aprobă bugetul acestui sanatoriu.

Anexa I.

45. Se dă citire raportului asupra înființării Seminarului monahal dela Cernica, arătându-se tot ce s'a făcut până acum pentru a-l pune în stare de funcționare.

Adunarea ia act și dă cuvenita aprobare.

Anexa J.

46. In sfârșit se citește raportul asupra bugetului Arhiepiscopiei, cu statul dezvoltator, bugetul Mănăstirii Toplița, bugetul Căminului preoților și școalei de cântăreți, bugetul Academiei de muzică, bugetul seminarului monahal.

Adunarea ia act cu aprobare despre alăturatele bugete și de posturile prevăzute în plus ca: 1 curier al Arhiepiscopiei; 1 șef de birou cl. I, 21 protopopi, cu salarii à 950 lunar, 21 secretari protopopești, 21 impiegați de cancelarie, 21 oameni de serviciu și roagă Consiliul Eparhial (Secția Economică), să stăruie la Ministerul Cultelor, să fie trecute în bugetul statului pe anul viitor.

Anexele: K. L. M. N. O. P. R.

47. Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, se dă cuvântul D-lui Mihail Berceanu, care, într'o cuvântare înflăcărată, își arată bucuria ce a resimțit luând parte cu tot devotamentul la lucrările Consiliului și Adunării noastre Eparhiale, dând sprijin cu cuvântul și cu fapta la înaintarea bisericii strămoșești. Trebuie să recunoaștem, zice D-sa, că factorul principal, care a știut să coordoneze și să facă și să dea căldură acestei forțe ce pâlpâie în poporul nostru, a fost I. P. S. Nostru Patriarh și Regent, făuritorul legii de organizare, care a chemat acest popor la viața bisericii.

In activitățile omenești, omul de inițiativă și cu gând curat de înaintare, însuflețește firele tainice ale sufletului poporului și-l conduce cum vrea. Noi, înainte de a avea legea actuală, am avut comitetele ce au pregătit calea legii.

Biserica, în 6 ani, a adunat 45 milioane dela săraci. Bogații n'au dat. Primăria Capitalei a adăugat la această sumă 25 milioane, dar s'a făcut o operă ce ar fi costat

mult mai mult, poate sute de milioane, căci pe noi nu ne interesează atât materia cât mai ales pornirea nestăvilită a sufletului creștin ortodox, pentru susținerea instituției sale.

Ne-a ajutat și județul și la un moment dat ne-a întrecut. Cazurile izolate, ce stau încă în nelucrare, nu ne impresionează.

De aceia, este necesar ca această mișcare, fără seamăn, care este în suflete, trebuie susținută și de aci înainte și cu mai multă căldură. Și pe acei preoți, cari în sărăcia și abnegația lor erau și sunt în fruntea mișcării, să-i sprijinim. Și când vom porni la munca constructivă, nu cu ură, ci în ritm de bunătate și iubire creștinească, căutând să înlăturăm unele acțiuni de vanitate și răutate.

Președintele nostru spiritual, I. P. S. Patriarh, se va simți mai tare. bazat pe forța noastră sufletească și, pe lângă rolul cel mare ce-l are în țară, va ținea echilibrul perfect între elementele ce compun și conduc biserica.

Ca mijloace practice, pentru realizarea acestui program de lucru, Domniasa propune:

1. Să fie captați cei 25.000 studenți și puși în slujbă de misionarism pentru încreștinarea poporului.

2. In relațiunile preotului cu organele publice, el să-și spună totdeauna cuvântul, în toate chestiunile de ordin obștesc.

Profitând de bunăvoința acestor organe, el să expună chestiunea totdeauna având în vedere binele public, nu cel personal, dând toată gloria să cadă asupra lor, nu asupra sa și ridicându-se deasupra partidelor politice, el fiind un conducător spiritual al tuturor, fără deosebire de partid, vom câștiga în suflete mai mult decât în materie, deși nici aceasta nu va întârzia.

Sfârșește aducând omagii I. P. S. Patriarh, care a determinat acest curent de reînviere în biserica românească, pe toate terenurile.

P. S. Platon C. Ploșteanu, mulțumește membrilor adunării pentru concursul dat și închide ședința la ora 7¹/₂, în cea mai mare însuflețire.

Președinte

† Arhiepiscop și Mitropolit, PLATON.

Secretar general

Pr. EUGEN BĂRBULESCU

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev

§. 2. Despre Sfintele Icoane.

Intrebare. Ce însemnează cuvântul „icoană“?

Răspuns. Este un cuvânt grecesc. Tradus în românește, însemnează: *chip, înfățișare.* În biserica ortodoxă, cu acest nume (icoană) se arată chipul lui Dumnezeu, al îngerilor și al sfinților.

Intrebare. Pe temeiul cărei porunci și când au început să fie întrebuințate icoanele?

Răspuns. Sfintele chipuri au apărut în Vechiul Testament, din porunca lui Dumnezeu. Chiar Domnul a poruncit lui Moisi să facă arca Alianței, heruvimi de aur și șarpe de aramă (Eșite 25:10, 18; Num. 21:8, 9).

Intrebare. Ce însemnătate aveau lucrurile acestea sfinte — făcute de mână omenească — în Vechiul Testament?

Răspuns. Arca Alianței amintea oamenilor, pe Insuși Dumnezeu, împărățind peste lume (Num. 10:23—25). Șarpele de aramă închipuia în mod tainic pe Hristos cel răstignit (Ioan: 3:14). Chipul Heruvimilor din cortul mărturiei și din templu vorbeau oamenilor despre purtătorii slavei lui Dumnezeu — sfinții îngeri (Iov 29:3).

Intrebare. Până când au existat icoanele sau chipurile V. Testament?

Răspuns. „Până când a stat în picioare cortul întâi, adică până la „vremea de îndreptare“ (Evr. 9:8, 10).

Intrebare. Nu cumva au fost oprite sfintele chipuri în Noul Testament?

Răspuns. Nu! În Noul Testament trebuiesc doar „îndreptate“ (Evr. 9:10). Intr'adevăr, aceste icoane sunt potrivite la Evanghelie (adaptate). În Vechiul Testament, cei ce au zidit Cortul Mărturiei nu au văzut fața lui Dumnezeu (Deuter. 4:15) și de aceea nu au avut chipul Lui. În Noul Testament, chiar în momentul întemierii bisericii lui Hristos, Dumnezeu s'a arătat oamenilor. Pe acest temei, potrivit cu viziunea proorocului Daniil, Dumnezeu Tatăl ni se înfățișează ca un Bătrân (Dan. 7:9); Hristos Mântuitorul — Bărbat Tânăr (Dan. 7:13) și Răstignit (Ioan 3:13); Sf. Duh — în chip de porumb (Mat. 3:16).

Intrebare. Se amintește oare în Noul Testament, că creștinii vor avea vreodată icoane?

Răspuns. Amintire ascunsă, privitoare la aceasta, găsim la Ap. Pavel. El scrie, că chiar cu ultimele zile ale anticristului, la sfârșitul lumii, pe pământ, vor fi lucruri sfinte în biserică. Atari lucruri sfinte, văzute pe cari antihrist va încerca să le înlocuiască cu chipul său, pot fi numai icoanele lui Hristos (2 Tes. 2:4, 5 și Apoc. 13:14).

Intrebare. De ce nu se vorbește în Noul Testament mai clar și mai amănunțit despre icoane?

Răspuns. Fiindcă în scrierile N. T. — despre toate lucrurile ni se dau numai temeiuri legale. Despre multe chestiuni se vorbește *pe scurt*, iar despre unele abia se face aluzie (1 Petru 5:12; 2 Tes. 2:5). În Noul Testament, de pildă, nu se arată cum trebuie săvârșit botezul, împărțania, cununia și celelalte taine; — ce anume cântări duhovnicești să cânte creștinii pentru zidirea lor sufletească (Col. 3:13) și ce anume praznice să sărbătorim. După ce am auzit acestea, trebuie oare să ne mirăm de faptul că în Evanghelie nu s'a scris mult despre icoane?

Intrebare. Ce fapt vorbește mai direct și mai hotărâtor despre aceea că vechii creștini au cinstit sfintele icoane?

Răspuns. Chiar viața primilor creștini mărturisește acest lucru. Cercetările învățaților au descoperit în cimitirile subterane — de pildă în catacomba lui Ianuarie și Domitul — chipuri sfinte, ce se referă la primul veac după nașterea lui Hristos. Din al doilea secol după Hr., au ajuns până la noi icoane murale cu Buna Vestire, Maica Domnului cu pruncul în brațe etc... Sf. Metodie din Patara, care a trăit în sec. III (mort la 312), a scris: „chipurile îngerilor, puterilor și stăpânilor, lucrute din aur, le facem în cinstea și slava lui Dumnezeu“.

De aci putem afirma, fără greșală, că adevărații creștini au început să cinstească sfintele icoane chiar dela începutul istoriei

lor — fapt despre care mărturisește și Sf. Tradiție.

Intrebare. Pe bază de mărturii străvechi, se poate oare întări și faptul că, în vechime, primii creștini s'au închinat înaintea lucrurilor făcute de mâini omenești?

Răspuns. Pe deplin — se poate. Tertulian, de pildă, în apărarea fraților săi scria „nu ne rușinăm de faptul că ne învinovățesc fiindcă ne închinăm crucii“ (Apolog. cap. 16). Iar crucea este deasemenea icoana lui Hristos Cel Răstignit.

Despre acest lucru mărturisește și desenul caricatură, reprezentând un creștin care se închină Mântuitorului răstignit pe cruce — desemn făcut de un păgân anonim ajuns până la noi, cu inscripția: „Alexamen se roagă lui Dumnezeu...“. Reiese clar, că în acea vreme creștinii de talia lui Alexamen se închinau înaintea sfintelor chipuri, — în deosebi, înaintea lui Hristos cel Răstignit, fapt luat în derâdere de către păgâni.

Intrebare. Dar ce chipuri sunt oprite în Sf. Scriptură?

Răspuns. Chipurile Zeilor mincinoși — ale idolilor (Eșire 20:4, 23. Fapt. 3:14). Cu acești idoli fără suflet au înlocuit păgânii pe adevăratul Dumnezeu. De aceea idolii sunt nespuse de protivnici Domnului.

Intrebare. După judecata Bibliei, se poate oare să ne închinăm în fața sfintelor icoane?

Răspuns. Sf. Scriptură ne încuviințează acest lucru. În Vechiul Testament, Isus Navi „a căzut la pământ înaintea arcei Domnului“ (I. Navi 7:6). Psalmistul David s'a închinat înaintea *sfântului* templu Dumnezeesc (Pr. 137:2 comp. 26:4). Așa dar, creștinii se pot închina înaintea icoanelor, *învă ca să le îndumnezeiască.*

Intrebare. Dar pentru ce se aprind candelile, lumânări și se cădește înaintea icoanelor?

Răspuns. Candelele și lumânările aprinse arată bucuria inimilor creștine căldura credinței lor și focul închinătorilor înaintea tronului Dumnezeesc. Chiar Dumnezeu a poruncit proorocului Moisi să se aprindă sfesnice și să se cădească cu tămâie binemirositoare înaintea sfintelor chipuri. (Eșire 27:20, 21; 30:1, 35, 37). În Noul Testament, în Apocalipsă, se arată, că slujirea duhurilor cerești pentru Dumnezeu, se înfăptuește oarecum deodată cu ardere de sfesnice și cu cădere de tămâie (Apoc. 4:5;

8:3, 4, 5). Creștinilor s'a poruncit să imiteze pe cei ce locuiesc în ceruri (Col. 3:2). Așa dar, în timpul serviciului divin, ortodox, se aprind candelile și lumânări în semn de ardere de bucurie a duhului nostru, față de Dumnezeu și se cădește cu tămâie spre a aminti credincioșilor, că rugăciunea noastră, întocmai ca și fumul din cădelniță, trebuie să se înalțe spre tronul Dumnezeesc, sfințită și întărită „cu harul Prea Sfântului Duh“.

Intrebare. Aprinsul lumânărilor și căditul cu tămâie, în timpul serviciului divin, ortodox, sunt oare conforme cu vorbele Ap. Petru, în virtutea cărora creștinii sunt datori să aducă *jeftle duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu* (1 Petru 2:5)?

Răspuns. Pe deplin. Tămâia și lumânările sunt cel mai curat produs al naturii. Aprinzându-le, creștinii ortodocși își amintesc cu aceasta de îndatorirea ce au, de a sluji lui Dumnezeu cu inimă curată și cu credință fierbinte — lucru cerut tocmai de slujirea „duhovnicească, plăcută“ lui Dumnezeu.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Biserica din parohia Melicești, comuna Telega, jud. Prahova a primit următoarele daruri:

1) Un steag, în valoare de lei 7000, donat de soții Ghg. C. Buga.

2) Un epitrahii în valoare de lei 1800, dăruit de soții Const. G. Buga.

Mulțumiri și arhierști binecuvântări.

Biserica parohială „Valea Stâlpului“ din com. Olteni, jud. Prahova a primit următoarele daruri:

1) Un policandru în valoare de lei 12.000, donația soților Nicolae V. Voinea și Ghg. Dragomir.

2) Un rând de vesminte și un acoperământ pentru sfânta masă, în valoare de lei 9000, donația familiei Ghiță V. Parepa.

3) Un acoperământ pentru Sf. Masă în valoare de lei 3000, dăruit de familiile C. tin Bădescu și Niculae Mărculescu.

Exprimăm călduroase mulțumiri și arhierști binecuvântări.

Apel către Doamnele Preotese.

Vă aducem la cunoștință că „Asociația Preoteselor“ face de două ori pe an un bazar. Al doilea bazar al acestui an va fi în ziua de 29 Iunie. Scopul este următorul: să venim în ajutorul văduvelor și orfanilor de preoți, însă mai ales să construim un cămin, în care vom adăposti și pe cei ce în fiecare moment le auzim glasul slăbit de suferințe: „Ajutați-ne, dați-ne posibilitatea de a fi și noi folositori societății!“

Cine poate ști ce comori ascunde un trupșor gol, lipsit de pâinea zilnică?

Ajutați-i, dați pentru ei! Un obiect, o cămășuță, o pernă, un șervețel — pentru noi lipsa nu este observată în casă. Pentru un bazar, acestea toate constituie o sumă cu care se pot alina atâtea suferințe, se pot șterge atâtea lacrimi.

Dragi surori preotese, este timpul când sămânța virtuților creștine, sădită cu sfințenie în sufletele noastre de părinți și de profesori, să-și dea roadele. Și cu cât mai mare ne este chemarea, căci poziția noastră socială diferă mult de celelalte semene. Suntem Preotese!

Faptele noastre creștinești vor fi întocmai ca sămânța semănătorului din parabolă, care căzând pe un pământ roditor, care a crescut și a îndestulat din belșug pe toți.

Deci, dragi surioare, ca opera noastră să poată fi îndeplinită cât mai curând, vă amintim cuvintele Mântuitorului care s'a jertfit pentru răscumpararea păcatului strămoșesc:

„Iubiți pe aproapele vostru ca pe voi înșivă; ajutați pe cei neputincioși; dați și nu cântăriți faptele voastre!“

Comitetul.

AU APĂRUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL“. 150 pag. Format obicinuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI“, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsnița de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL“

Condițiunile de admitere

In Seminarul monahal din Sf. Mănăstire Cernica.

Lucrările pregătitoare pentru începerea cursurilor Seminarului Monahal, înființat în Sfânta Monastire Cernica, fiind gata, se aduce la cunoștința celor interesați că înscrierile pentru examenul de admitere în clasa I se vor face 1-24 Martie a. c., iar cererile se vor îndrepta la Secția Culturală a Arhiepiscopiei Bucureștilor, Candidații vor însoți cererea de înscriere la examen de următoarele acte:

1. Certificat din partea Monastirii de unde vine candidatul, în care să se arate situația lui față de acea Monastire, fie ca monah, fie ca frate. In cazul din urmă se va prezenta o declarație a candidatului și un consimțământ legal al părinților săi al tutorilor lui legali, că se va consacra la majorat vieții monahale sau în caz contrar va despăgubi Monastirea de toate cheltuelile făcute cu el; 2) Extractul după actul de de naștere; 3) Certificat de botez; 4) Certificat de absolvirea cursului primar; 5) Actul de vaccină și 6) Un certificat de starea sanitară generală. Cererile cari nu vor fi însoțite de aceste acte, nu vor fi luate în considerație. Se primesc numai candidați în vârstă de 14-15 ani.

Tot în termenul de la 1-24 Martie a. c., vor trimite cereri de înscriere în clasa II., III., și a IV elevii — monahi sau frați de călugărie — cari au făcut clasa I, II., sau a III-a la seminarul monahal fost în Monastirea Neamțu sau la alte seminarii din țară. Cererile vor fi însoțite de aceleași acte enumerate mai sus, cu deosebire că în locul certificatului de absolvirea cursului primar se va prezenta actul de promovarea clasei respective de Seminar.

Examenul de admitere pentru clasa I., va începe în ziua de 8 Aprilie a. c. la Monastirea Cernica, unde vor trebui să fie prezenți și candidații pentru clasa II., a III și a IV, a căror pregătire încă va fi examinată de o Comisiune.